

عنوان مقاله:

بررسی دیپلماسی عمومی در اسلام مبتنی بر روش مکاتیب الرسول

محل انتشار:

کنفرانس جهانی مدیریت، اقتصاد حسابداری و علوم انسانی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علیرضا داودی لیمونی - کارشناسی ارشد علوم سیاسی و روابط بین الملل

سعید داودی لیمونی - دکترای علوم و معارف اسلامی

خلاصه مقاله:

از بارز ترین تحولات دهه های اخیر در حوزه روابط بین الملل افزایش نقش سازمان های غیر دولتی ، رسانه ها و حتی افراد در عرصه تعاملات جهانی می باشد . این اتفاق باعث شکل گیری نوع جدیدی از دیپلماسی شد که به نام دیپلماسی عمومی شناخته می شود . دیپلماسی عمومی معمولا مردم و نهادهای غیر رسمی را مورد هدف قرار می دهد . استفاده از این روش در دنیای کنونی بسیار مرسوم است اما کشورهای اسلامی متأسفانه از این شیوه کمتر بهره می جویند . علی رغم این عقب ماندگی کشورهای اسلامی در استفاده از دیپلماسی عمومی می توان اثبات نمود که در سیره پیامبر گرامی اسلام استفاده از ابزاری شبیه به این گونه ی نوین تاثیر گذاری عمومی دارای تاریخچه ای طولانی است . با مطالعه زندگانی پیامبر گرامی اسلام ، می توان به این حقیقت پی برد که دیپلماسی عمومی بیش از گونه ی سخت و مبتنی بر زور ، در زندگی سیاسی رسول اکرم (ص)، نقش داشته است . در واقع پیامبر گرامی اسلام ، در کنار استفاده از دیپلماسی سنتی، از دیپلماسی عمومی برای برقراری ارتباط با مردم و قبایل مختلف و انجام رسالت خویش استفاده کرده است. یکی از این روش ها ، ارسال نامه به قبایل و اقوام دور و نزدیک، جهت دعوت به اسلام بود. این مقاله در صدد تشریح دیپلماسی عمومی پیامبر (ص) و وا کاوی عناصر آن براساس همین نامه ها که به مکاتیب الرسول مشهور است ، می باشد. بر این اساس نگارندگان سعی دارند ضمن بیان چارچوب و مباحث نظری پیرامون دیپلماسی عمومی و تاریخچه ای از اقدامات دیپلماسی عمومی پیامبر (ص) ، اهداف ، روش ها و نتایج آن را با تاکید بر این نامه ها مورد مذاقه قرار دهند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/591806>

